

Obecně lze při porovnání kvality s Prostějovem jednoznačně říci, že kvalita většiny účastníků jde nahoru. I přes pesimistické prognózy některých českých trenérských "odborníků" je vidět, že alespoň Evropa nestagnuje. Hráči většiny evropských reprezentačních družstev mají slušnou fyzickou i technickou vyspělost, markantní rozdíly jsou však patrné v taktice a sebevědomí. Pro smečáře těchto družstev není problém zahrát jakýkoliv útočný úder nebo ulítí, či vytlouci blok.

K českému družstvu po nominační stránce nelze asi nic vytknout. Trenér Opravil vsadil ve všech kategoriích na úřadující české šampióny (mimo části sestavy trojic). V kolektivních kategoriích pak na oddílovou souhru z ligové soutěže.

Jednotlivci

V singlu je dnes konkurence největší. Troufám si říci, že pouze průměrný extraligový singlista by se do první pětky nedostal. Bubniak se prezentoval stabilním výkonem, na jaký jsme u něho zvyklí. Do finále šlapal jako hodinky, ve finále však narazil na Žigalu. Ten má s Bubniakem výbornou bilanci a neporušil to ani nyní. V uších mi tak znějí jeho vyjádření v době konání MS v Prostějově, kdy zpochybňoval nominaci svého konkurenta Forraie. Stejně tak jeho předfinálové sebevědomí (či věštní). Neopomněl mi totiž ukázat stránku 222 v Szolnoku čerstvě představené knihy Ivana Matii, kde jsou dvě fotografie. Na té horní stojí Marietta Žigalová se zlatou medailí z MS ve fitness. Na té dolní z MS 1998 (v Szolnoku) stojí na nejvyšším stupni Marián Žigala, po jeho levici stojí druhý Bubniak a pravici třetí Purice. "A tak to bude i teď" řekl. A také bylo (i v případě jeho ženy). Faktem je, že některé jeho obranné zákroky při téměř "ztracených" míčích, okamžitě proměněné a to v rozhodujících chvílích, neměly chybu. Bubniak však hrál také slušně, škoda jen, že v rozhodujícím setu mu "ujel" začátek. I když bezprostředně po duelu byl zklamán, jeho umístění by jako zklamání bráno být nemělo. Tolikrát jsme 2.místo zase v historii nezískali. Ale Bubniak si po Prostějově postavil laťku nejvýše, jak mohl.

Dvojice

Tady nebylo co řešit. V celé historii evropských šampionátů nepoznala ČR ve dvojicích přemožitele. Těsná výhra na MS v Prostějově, navíc pod vlivem známých událostí, nemohla ošálit zkušeného slovenského trenéra. I slovenští hráči tušili, že v této kategorii jsou jejich ambice nejnižší. Oba favorité procházeli do finále s očekávaným přehledem. Ve finále česká dvojice Dvořák, Tírpák a náhradník Bláha měla větší potíže, než se čekalo. Perun M., Forrai a náhradník Novosad vzdorovali, ale nakonec podlehli. Druhý set již jel v očekávaném průběhu. ČR tak prodloužila vítěznou sérii na další rok. Zřejmě tak tomu bude i dalších letech, dokud slovenská strana nezařadí do své sestavy leváka. Současný herní systém souhry leváka s pravákem totiž ostatní herní systémy principiálně převyšuje.

Trojice

V této kategorii si náš federální soupeř dělal velké naděje. Nahrávalo tomu několik faktů. Jednak historická bilance ve trojicích není pro ČR již tak úspěšná, jako u dvojic. Dále je v paměti debakl české trojice v Prostějově, sice ovlivněný známou událostí, nicméně oproti dvojicím výraznější. Do třetice dobrá forma slovenských opor, a to jak v útočné, tak i obranné fázi. Oba favority však zaskočilo výborně hrající Rumunsko. To sebralo set Slovensku, v semifinále i ČR. Zde však mohlo myslet i na vítězství. Pro evropský nohejbal by to bylo velké povzbuzení, pro český ovšem tragédie. Naštěstí se to nestalo. Při nedělním finále jsem si vzpomněl na večerní sobotní diskusi s kolegou Stehlíkem, který stejně jako předtím Žigala "věštil". Na rozdíl od většiny ostatních předpověděl průběh finálových bojů správně. Zdůvodnil to tím, že zatímco česká dvojice ještě krizí neprošla, trojice už ano.

Stejně jako v minulém roce jsem zpracoval statistiku finálového duelu, zatím pouze z kategorie trojic. Ta sloužila jako podklad pro Diplomovou práci Petra Stejskala, jejíž podrobné závěry jsou zde:

PRŮBĚH FINÁLOVÉHO UTKÁNÍ TROJIC NA ME 200 (VÝTAH Z DIPLOMOVÉ PRÁCE PETRA STEJSKALA)

Základní údaje

ČESKÁ REPUBLIKA - SLOVENSKÁ REPUBLIKA: 2:0 (11:3, 11:4)

Sestava ČR:

- Smečař: Martin SUCHÝ
- Nahrávač: Jiří SUCHÝ
- Blokař a druhý smečař: Pavel ŠIMÁČEK
- Náhradníci Miroslav FRITZ (nahrávač) a Martin KOPECKÝ (blokař, smečař) do finálového utkání nezasáhli.

Sestava SR:

- Smečař: Patrik PERUN
- Nahrávač: Martin PERUN
- Blokař a smečař: Richard MAKARA
- Náhradníci Štefan FORRAI (zadák) i Ján CHOVAN (blokař, smečař) do hry zasáhli na svých postech v průběhu utkání.

Do utkání lépe vstoupila česká trojice a záhy si vypracovala vedení 3:0. Za tohoto stavu si trenér slovenské reprezentace Strojný vzal oddechový čas. Češi však stále drží otěže utkání ve svých rukou. Za stavu 4:0 střídá trenér Strojný Makaru a do hry přichází Chovan. Průběh se však příliš nemění a česká trojice diktuje tempo hry. Nemůže na tom nic změnit ani návrat Slováka Makary do hry za stavu 7:2. Češi snadno vítězí v prvním setu v poměru 11:3.

Druhý set začíná opět v zahajovacích sestavách obou týmů. A i začátek je stejný. Brzké vedení 3:0 a oddechový čas slovenského trenéra. Za stavu 4:0 Makaru opět střídá Chovan, který sice hned snižuje na 1:4 z pohledu slovenské trojice, pak ale jeho výkon upadá a je střídán. Za stavu 6:1 přichází na hřiště Forrai a Slováci hrají již jen na jednoho smečaře. Výkon české trojice graduje a za stavu 10:2 má první mečbol. Po dvou bodech slovenské trojice si český trenér Opravil vyžádá oddechový čas, aby hráče uklidnil. Ti pak v pořadí třetí mečbol využívají a po jednoznačném průběhu vítězí ve druhém setu hladce 11:4.

ZHODNOCENÍ FINÁLOVÉHO UTKÁNÍ TROJIC NA ME 2001

Utkání trojic nabízí nejlepší podívanou ze všech nohejbalových disciplín. Nebylo tomu jinak ani v případě finálového zápasu na ME 2001, kde se opět utkaly dva nejlepší světové celky. Nutno podotknout, že ostatní země silně zaostávají za naší a slovenskou reprezentací. Proto také jsem si pro svou analýzu vybral jen toto finálové utkání, neboť ostatní zápasy nenabízely dostatečně kvalitní výkony vždy ze strany českých a slovenských soupeřů.

Soudě podle předchozích výkonů obou reprezentací se očekával velmi dramatický duel dvou evropských i světových velmocí v tomto sportu. Finále však mělo až neskutečně hladký průběh, především díky fantastickému výkonu celé české trojice. Zde nabízím porovnání základních ukazatelů ve hře obou finalistů.

Herní systémy

Český reprezentační trenér Aleš Opravil vybral naprosto ideální sestavu k tomu, aby mohl realizovat svůj záměr. Po celý průběh turnaje sázel na velmi moderní a divácky atraktivní herní systém. Systém, který je značně útočně laděný, neboť všichni tři hráči mohou za daných okolností zahrávat útočný úder.

Naši sestavu, jak již bylo výše uvedeno, tvořil hlavní smečař Martin Suchý, s nahrávačem Jiřím Suchým a blokařem Pavlem Šimáčkem, který plnil i roli druhého smečaře. Všichni tito hráči patří k naprosté elitě na svých postech. A to nejen z hlediska útočných činností, ale i obranných, což se nakonec ukázalo být rozhodujícím kritériem.

Naše trojice tedy využívala výhod hry na dva smečaře, kdy přihrávka od jednoho z dvojice smečařů směřuje ke středu sítě, odkud nahrávač (levák) může sám útočit (tzv. rychlý útok) nebo připravit pozici jednomu ze smečařů. Smečaři praváci si po přihrávce nabíhají k síti, každý podél "své" postranní čáry. První smečař (Martin Suchý) nabíhá na levý kůl, odkud útočí klasickým způsobem a může využít celou pestrou škálu všech svých úderů. Druhý smečař (Pavel Šimáček) operuje v těsné blízkosti pravého kůlu, kde očekává nahrávku až za sítí a z ní potom zahrává jediný možný, avšak téměř nechyatelný, úder – háček. Při kvalitní přihrávce a vynikajícím přehledu nahrávače Suchého nebyl pro naši trojici problém rozebrat soupeřovu obranu. Ve finálovém zápase se toto plně projevilo, ačkoliv se Pavel Šimáček vůbec nedostal ke svému obávanému úderu. Soupeřův blokař si jej totiž velice pečlivě hleděl. Z toho důvodu se dostávali Martin i Jiří Suchých do vynikajících příležitostí k zakončení a hravě přečíslovali blokaře.

Obrana naší trojice je rovněž vynikající. Blokař Šimáček má jednoznačný pokyn pokrýt oba slovenské smečaře a vykrývat svým blokem střed (tj. prostor mezi oběma našimi zadáky). Na pravé straně v poli vybírá míče nahrávač Jiří Suchý, na levé se pohybuje jeho bratr Martin. Při špatné soupeřově nahrávce (daleko od sítě...) se blokař Šimáček vrací podél levé postranní čáry, aby vypomohl spoluhráčům při vybírání míče v poli a neusnadňoval smečařovi situaci blokováním, neboť při útoku z dálky hrozí velmi reálně vytlučení bloku.

Pokud soupeřův útok směřuje na smečaře Suchého, je útočná akce stejná jako při soupeřově podání. Smečař přihrává míč ke středu sítě, kam nabíhá nahrávač. Pokud ovšem útok směřuje do prostoru střeženého nahrávačem, přijímá jej Jiří Suchý a snaží se přihrát opět na střed do blízkosti sítě a nabíhá na pravý kůl, odkud jako levák může provádět klasický útočný úder. V ten moment blokař přebírá funkci nahrávače a náš herní systém se mění na systém – smečař pravák, smečař levák, ve kterém nahrávač připravuje útočícím hráčům pozici opět ze středu hřiště, ale také může rychlým útokem okamžitě po přihrávce sám zaútočit.

Díky takovému pečlivému výběru hráčů (dva praváci, jeden levák) byla česká trojice neustále v útoku a dalo by se o ni tvrdit, že hrála tzv. na tři smečaře, což je neobyčejně složité ubránit. Herní systém české trojice se tedy mohl na tomto šampionátu honosně označovat jako nohejbal třetího tisíciletí. Vzhledem k výše uvedeným pozitivům považuji tento systém hry za optimální, pokud trenér disponuje takto vhodnými typy hráčů.

Slovenský trenér Vladimír Strojný vsadil na osvědčený herní systém z posledního světového šampionátu. I to bylo výhodou pro české družstvo, neboť systém hry slovenského reprezentačního týmu je nejhodněji využíván i v našich soutěžích, a proto měl český tým takový systém dokonale zmapován. O to snazší bylo si připravit obranu a způsob hry, jaký by čeští hráči měli ve finále proti slovenskému soupeři používat.

Slovenský tým se spoléhal na údernou sílu svých smečařů. Proto zvolil systém dvou smečařů praváků a nahrávače, který byl rovněž pravák. Jejich hra tedy ani zdaleka neskýtala tolik kombinačních možností jako hra české trojice.

Slováci neměli, narozdíl od naší trojice, určeného hlavního smečaře. Alespoň v jejich základní sestavě byli smečaři Makara a Patrik Perun považováni za vyrovnané partnery. Trojici doplňoval ryzí nahrávač Martin Perun, který však nebyl schopen podporovat útočnou snahu svých spoluhráčů jinak, než precizní nahrávkou. Také proto byli slovenští smečaři méně úderní.

Ve slovenském systému hry stáli smečaři při soupeřově servisu na základní čáře. Odtud přihrávali do blízkosti pravého kůlu k síti, načež oba nabíhali podél pomeznic čar na síť. Smečař Makara útočil z pravého kůlu, zatímco Perun z levého. Nahrávač tedy připravoval smečařům situace z pravého kůlu nahrávkou na krátkou vzdálenost pro Makaru nebo na dlouhou vzdálenost až k levému kůlu pro Peruna. Oba dostávali nahrávky rovnoměrně (žádný nebyl nějak podstatně vytiženější) a to tak do vzdálenosti jednoho metru od sítě. Vzhledem k tomu, že při tomto systému smečaři stojí od sebe asi

jen sedm metrů, není, při dnešní rychlosti blokařů a při malé schopnosti nahrávače Peruna mást blokaře, problém pokrýt blokem oba smečáře. Proto se Slováci do přečíslení prakticky nedostávali a spoléhali jen na útočné schopnosti svých smečářů, což proti skvěle organizované obraně českého mužstva nemohlo mít naději na úspěch.

Organizace obranné fáze hry se od české téměř neliší. Blokař Makara pokrývá svým blokem střed hřiště a slovenští zadáci operují v rozích hracího pole. Smečář pochopitelně stojí vlevo zatímco nahrávač se pohybuje u pravé pomezí čáry. Hlavní snahou slovenského blokaře je pokrýt oba smečáře, což se proti Čechům příliš nedařilo, a proto čeští hráči často útočili do špatně zorganizované obrany. Při daleké horší nahrávce soupeře se blokař stahuje do pole a rovněž vypomáhá zadákům.

Slabá možnost kombinovat se ve slovenské útočné hře projevuje tehdy, když útok soupeře směřuje na slovenského nahrávače. Ten pak přihrává míč k síti, kde jeden ze smečářů je nucen "obsloužit" kolegu nahrávkou. A v tuto chvíli pro malou útočnou efektivitu nahrávače Peruna hrají Slováci jen na jednoho smečáře, který se proti dobře organizované obraně prakticky nemůže bodově prosadit.

Další slabinou slovenského družstva byla nekoncepčnost při vybírání náhradníků. Na lavičku náhradníků usedl totiž zadák Forrai, který není schopen podpořit útok a zastoupit smečáře, a blokař i smečář Chovan. Ten však hraje v útoku z levého křídla, rovněž jako slovenská hvězda Patrik Perun. Proto při vystřídání blokaře Makara obrana zůstává stejná, ale útočná fáze hry se musí měnit. Patrik Perun útočí tedy z pravého křídla, odkud již není tak silný, a dostává častěji důvěru nahrávače před svým spoluhráčem. V tuto chvíli opět není problém pro soupeře se přizpůsobit slovenské hře. Blokař se soustředí na lepšího smečáře Peruna a snadno ho pokryje, neboť nahrávka pro tohoto hráče je velmi čitelná. Stále však ještě Slováci mohou hrát alespoň na dva smečáře. Ovšem pokud špatná obrana slovenského týmu donutí trenéra opět střídat, což se ve finále stalo, zůstává Patrik Perun na hřišti jako jediný smečář, který zároveň blokuje a za nímž stojí dva zadáci. A tento systém dnes již nemá naději na úspěch, což se ve finále potvrdilo.

Můžeme se tedy jen domýšlet, zda je na Slovensku situace taková, že trenér neměl jinou možnost nominace, či zda by neměl uvažovat koncepčněji a v širších souvislostech při sestavování mužstva.

O koncepčnosti v sestavování českého mužstva svědčí i fakt, že náhradníci byli schopni zastoupit své spoluhráče na jejich postech tak, že se vůbec nemusel měnit systém hry. Nahrávač Miroslav Fritz je totiž rovněž levák. Blokař Martin Kopecký, se kterým se uvažovalo především na post Pavla Šimáčka, jehož byl schopen v některých předešlých zápasech na turnaji plnohodnotně nahradit, by však byl schopen pro svoji univerzálnost zaskočit v krajním případě i za Martina Suchého v poli i útoku z levého křídla. Pro českou trojici také hovoří fakt, že všichni hráči pocházejí z jednoho mateřského oddílu – TJ Avia Čakovice.

Herní činnosti jednotlivce

Pro porovnání herních činností jednotlivců jsem zvolil metodu zaznamenávání všech jejich činností. Poté jsem na základě kumulativní četnosti výsledky vyhodnotil a porovnal činnosti jednotlivců a následně i družstev v průběhu celého utkání.

Každý hráč tedy má vlastní protokol, kam se zaznamenává při pečlivém sledování videozáznamu z utkání každá jeho činnost, která nějak zásadně ovlivňuje hru. Tato metoda se mi zdá jako optimální, i když ne vždy je úplně přesná a ne vždy podává přesný obraz hráčových činností, neboť sem např. nemohu zaznamenat chybu v postavení hráče, pokud není potrestána. Tyto případy však jsou spíše ojedinělé a výjimečné.

Vzájemné porovnání jednotlivců

Nahrávači - úspěšnost útoku

Zde byl nejvíce patrný rozdíl v kvalitě hry obou nahrávačů. Zatímco český nahrávač Suchý podporoval útočnou hru českého týmu v podobě rychlých i postupných útoků, slovenský hráč se k tomuto vůbec

neodhodlal, přestože mu spoluhráči několikrát svou kvalitní přihrávkou umožňovali realizaci rychlého útoku.

Slovák tedy za celé utkání kromě podání zahrával míč přes síť pouze jedenkrát, neboť slovenská trojice byla zatlačena do takové defenzívy, že on musel přehrávat míč na soupeřovu polovinu hřiště tzv. zadarmo.

Naproti němu český nahrávač zaútočil celkem sedmkrát, což činí zhruba 20,6% z celkového počtu čtyřiatřiceti českých útoků, třikrát bodoval (což představuje 42,9% úspěšnosti v zakončení) a čtyřikrát soupeř jeho útok vystihl. Ani jednou však Jiří Suchý nechyboval.

Z hlediska vlastních útočných aktivit, nepočítáme-li nahrávku smečářovi, český nahrávač jednoznačně převyšoval svého slovenského soupeře.

Nahrávači - úspěšnost nahrávky

V hlavní činnosti, kterou má nahrávač vykonávat, byly již hodnoty obou hráčů téměř vyrovnané. I zde měl však Čech navrch. Jiří Suchý z celkového počtu šestnácti nahrávek ani jednou nechyboval. Všechny nahrávky směřovaly do správného místa a měly vysokou kvalitu. Proto v této činnosti dosáhl vynikající naprosté úspěšnosti, což je zcela ojedinělé, aby hráč nepokazil v průběhu utkání jedinou nahrávku z nejrůznějších pozic. I z tohoto pohledu patří českému nahrávači absolutorium.

Slovenský nahrávač však v této statistice však nijak propastně nezaostává. Z celkového počtu šestadvaceti nahrávek, jenom tři nebyly zcela optimální, avšak i z těchto se dalo útočit a ne pouze odevzdávat míč soupeři. Z tohoto pohledu je jeho i 88,5% úspěšnosti velmi úctyhodným číslem podobně jako u českého nahrávače, který měl sice úspěšnost 100%, avšak při mnohem menším celkovém počtu nahrávek.

V průběhu celého utkání se nevyskytla přihrávka mimo hrací plochu nebo přihrávka, kterou by smečáři museli pouze tzv. ošetřit a překopnout přes síť. I toto napovídá o vysoké kvalitě obou nahrávačů.

Nahrávači - úspěšnost obranných zákroků

I statistika obranných činností (konkrétně vybírání míčů v poli) jednoznačně hovoří pro českého hráče. Z celkového počtu patnácti zásahů v poli, bylo dvanáct naprosto bezchybných. Zbylé tři však také neznamenal nějakou fatální chybu a ve všech případech se pokračovalo ve hře. Jenom tedy svou horší přihrávkou ztížil útočnou akci svému družstvu. Proto i v této činnosti dosáhl vynikající bilance 80%. Nutno však podotknout, že za tímto úspěchem stála také vynikající, ale málo viditelná, práce blokaře Šimáčka, který dokonale pokryl blokem svůj prostor a usnadnil tím spoluhráčům obrannou činnost.

Slovenský nahrávač v této činnosti zaostával. Z celkového počtu devíti obranných zásahů, šestkrát nechyboval, dvakrát rozehrál špatně a zaznamenal dokonce jeden minusový bod, kdy hned v úvodu nezpracoval lehký útok českého smečáře. Jeho statistický údaj činí přibližně 66,7%. A to v tomto ohledu je statistika na něj ještě příliš milosrdná, neboť nezaznamenává útoky směřující do jím střeženého prostoru, které vůbec nezachytil. Pravdou je, že měl velmi stíženou úlohu, protože česká trojice podala v útočné fázi hry fantastický výkon.

Z výše uvedených faktů jasně vyplývá jednoznačná převaha české trojice právě na postu nahrávače. Vzhledem k tvrzení "nahrávač dělá trojici" to znamená, že české družstvo muselo mít po celý průběh utkání značně navrch.

Smečáři –úspěšnost útoku

V tomto ukazateli je vidět obrovská převaha českého smečáře. Martin Suchý dosáhl neuvěřitelných 50% v úspěšnosti zakončování útočných akcí, přičemž zaznamenal pouze jeden minusový bod z celkového počtu 24 útoků. Pouze jedenáctkrát zaútočil nebudově, ale jen tři jeho pokusy byly špatně provedené, že s nimi soupeř nemusel mít velkou práci. Tato čísla opravdu svědčí o mimořádném

výkonu českého smečaře, který se stal skutečnou hvězdou nejen finálového utkání, ale celého šampionátu.

Slovenskému smečařovi vyšli o poznání horší hodnoty. Z celkového počtu pětadvaceti útoků pouze čtyřikrát bodoval (což činí úspěšnost zakončování 16%) a zaznamenal tři minusové body za zkažení útočných úderů. Ze zbylých osmnácti pokusů bylo šest špatně myšlených nebo provedených přímo do prostoru českých zadáků. S dvanácti dobrými údery si skvěle bránící česká trojice poradila.

Smečaři – procentuální úspěšnost obranných zákroků

Jedno z mála kritérií, z něhož lépe vychází slovenský hráč. To je ale především dáno tím, že český tým dělal tzv. čisté body (tzn. žádný ze soupeřových hráčů na útok nedosáhl): A ty se do statistiky nezapočítávají.

Český reprezentant z jedenácti soupeřových útoků bezchybně zpracoval a přihrál devět (což činí asi 81,8%). Dva jeho zákroky nebyly tolik precizní. Došlo po nich k horší přihrávce, čímž byla ztížena i útočná akce družstva. Jinak ale Martin Suchý podal v obraně vynikající výkon, neboť pouze jediný bod soupeře směřoval do jeho prostoru.

Slovenskému reprezentantovi dojem z vynikajícího statistického údaje kazí fakt, že měl pouze tři možnosti zasáhnout v poli, což však udělal bezchybně. Ovšem několik útoků směřujících do jeho prostoru bylo vskutku vynikajících, a proto je nezachytil. Znamená to, že P. Perun zpracoval vše, co musel, ale nepovedlo se mu odvést v obraně něco navíc. Proto v tomto ohledu není statistický údaj zcela spravedlivý a výrazně zvyšuje dojem o obranné činnosti slovenského smečaře.

Smečaři – úspěšnost přihrávky

V kvalitě přihrávky nebyl mezi oběma hráči žádný rozdíl. Oba byli naprosto neomylní na přihrávce, což svědčí o jejich hráčské vyspělosti, neboť oba týmy měli velice slušné podání (ČR zásluhou Martina Suchého a SR zásluhou Martina Peruna). Vzhledem k tomu, že celá útočná herní fáze se odvíjí od kvality přihrávky, měli oba nahrávači velmi ulehčenou pozici.

Tato statistika spíše hovoří ve prospěch slovenského hráče, protože se ani jednou nemýlil z celkového počtu sedmi přihrávek.

Český smečař Martin Suchý měl rovněž bilanci 100%, avšak z celkového počtu čítajícího pouhé dvě přihrávky za celé utkání.

Oba hráči též museli předvést i další herní činnost jednotlivců. A to nahrávku. Vzhledem k tomu, že nepatřila k jejich hlavní náplni práce, rozhodl jsem se nevypracovávat graf, který by znázorňoval tuto činnost. U obou byla úspěšnost nahrávky 100% (z celkového počtu dvou nahrávek u P. Peruna a jedné u M. Suchého).

Patrik Perun se v závěru utkání dostal po sérii střídání i na blok, kde však s jedním zablokovaným míčem, který česká trojice opět rozehrála, do vývoje utkání výrazněji nepromluvil.

Blokaři, smečaři – úspěšnost útoku

V minisouborci tzv. druhých smečařů byli na první pohled nepatrně úspěšnější slovenští hráči, kteří se na tomto postu střídali, zásluhou Chovana, který udělal jeden bod.

Český reprezentant Šimáček se, bohužel, ve finálovém utkání nedostával ke svému fantastickému háčku, neboť se ho soupeř natolik obával, že byl prakticky neustále připraven ho blokovat. Proto se dostával k útočným úderům jen sporadicky, většinou když měla naše trojice problémy v obraně. Z celkového počtu tří útočných úderů ani jednou nebodoval, ale zároveň ani jednou nezkažil, což se od druhého smečaře očekává. Dvakrát hrál do správného místa (ale bez bodu), jednou byl jeho útok proveden špatným způsobem.

Slovenský smečař základní sestavy Makara zůstal za očekáváním. Z jeho šesti útoků sice bylo pět vysoce kvalitních, ale žádný nevedl k úspěšnému zakončení útočné akce. Dokonce zaznamenal i jeden minusový bod po dalekonosném autu v závěru prvního setu.

Náhradník Chovan si však nevedl o mnoho lépe. Ze čtyř pokusů zaznamenal jeden bod, jednou však smečoval přímo "do hráče". Dva jeho pokusy byly správné, ale rovněž bez efektu.

Blokaři, smečaři – úspěšnost bloku

Na první pohled by se mohlo zdát, že aktivita blokařů byla velmi nízká. Zablockovaných míčů na obou stranách bylo skutečně minimum, ovšem stejně tak málo smečí znamenalo vytlučení blokaře nebo čistý bod do prostoru, jenž měl být blokem pokryt.

Český blokař Šimáček zaznamenal pouze jeden bod svým blokem, což činí úspěšnost 20% z celkového počtu pěti zásahů, dvakrát zablockoval úspěšně, avšak slovenská trojice dokázala míč udržet ve hře. Zde se nám statistika může opět zdát nespravedlivá, neboť český blokař podal vynikající výkon. Do svého prostoru, který vykrýval velmi úspěšně, propustil za celý zápas jediný soupeřův úder, vytlučen byl pouze dvakrát a svým blokem dokázal eliminovat útočnou snahu všech slovenských smečařů. Šimáček byl rovněž schopen stáhnout se v obraně z bloku a vypomoci zadákům při vybírání.

Slovenský blokař Makara podal dle statistiky podobný výkon. Nezaznamenal sice žádný bod blokem (úspěšnost 0% ze čtyřech zásahů), třikrát úspěšně zablockoval (Češi udrželi míč ve hře) a pouze jednou byl vytlučen. Také byl celkem "neprůstřelný" a do jeho prostoru změřovalo minimum soupeřových útoků.

V průběhu utkání se ve slovenské týmu dostal na blok i náhradník Chovan a smečař Patrik Perun. Ti však nezaznamenali jediný zásah na síti a ani pozičně nestačili eliminovat útočné snahy českých hráčů. Především přes P. Peruna směřovalo několik soupeřových útoků.

Blokaři, smečaři – úspěšnost přihrávky

Další z mála ukazatelů, kde slovenští hráči převýšili českého, avšak nikterak výrazně.

Pavel Šimáček zaznamenal pět kvalitních a dobře provedených přihrávek, dvě méně kvalitní, které ale směřovaly do hřiště, jen nesplňovaly veškeré požadavky (konkrétně směřovaly příliš blízko k bloku). Vyjádřeno v procentech byla jeho úspěšnost 71,4% správně provedených přihrávek.

Slovenský smečař Makara přihrával podání nebo lehký míč celkem desetkrát. V osmi případech byl bezchybný, což činí 80% úspěšnosti přihrávek. Dvě přihrávky sice směřovaly do hřiště, avšak nahrávač po nich nahrával z nevýhodných pozic (daleko od sítě).

Slovenský náhradník Chovan v tomto ohledu tedy jasně mezi blokaři kraluje. Jeho úspěšnost 100% však byla dosažena při celkovém počtu pouze tří přihrávek.

Tyto údaje jen dokazují, že kvalita blokařů opravdu stoupla. Dříve totiž mívali blokaři veliké problémy s přihrávkou. To, jak můžeme vidět, již dnes téměř vymizelo a blokaři svou kvalitní přihrávkou usnadňují svému týmu útočnou fázi hry.

Blokaři, smečaři – úspěšnost nahrávky

Dnes jsou již na blokaře kladeny vysoké nároky. Je u nich zapotřebí určité univerzálnosti, neboť opravdu jejich práce nespočívá jen v blokování. Mimo výše uvedené činnosti musí být blokař schopen i dobře nahrát. Tato činnost jim však činívá největší problémy.

Český blokař Šimáček dosáhl úspěšnosti 61,5% kvalitních nahrávek, ze kterých mohl smečař bez problémů útočit. Z celkového počtu třinácti byla ale jedna nahrávka natolik špatná, že již nebylo možné

ji zachránit a udržet míč ve hře (ohodnocena minusovým bodem). Ze zbylých dvanácti byly čtyři málo přesné, avšak ještě z nich šlo zaútočit, a osm naprosto bezchybných.

Slovenský blokař Makara se k nahrávce dostal pouze třikrát, a proto je jeho statistika této činnosti velmi nelichotivá. Z celkového počtu tří nahrávek byla pouze jedna kvalitně provedená, zbývající dvě neumožňovaly smečáři zakončovat.

Náhradník Chovan v této činnosti opět Makaru zastínil. Také se k nahrávce dostal pouze třikrát, avšak ani jednou nechyboval, což činí úspěšnost 100%. Ale v takto nízkém celkovém počtu by to měla být samozřejmost.

Tyto údaje jen potvrzují, že nahrávka nepatří mezi výkladní skříň herních činností většiny blokařů. Český blokař si v tomto ohledu odvedl svůj slušný standard, slovenští hráči neměli tolik příležitostí.

Do hry také zasáhl i druhý slovenský náhradník, zadák a nahrávač Štefan Forrai. Nastoupil však již téměř za rozhodnutého stavu a do vývoje utkání příliš nepromluvil. Pokud bych měl shrnout jeho účinkování: v obraně úspěšnost 50% ze dvou zásahů, jedna kvalitní nahrávka a dvě přihrávka s úspěšností 50%. Nezaznamenal žádný minusový bod.

Vzájemné porovnání obou mužstev v závislosti na jednotlivých herních činnostech

Z celkových statistik obou týmů je zřejmé, v čem především měla česká reprezentace navrch. Naopak si zase můžeme povšimnout, že v některých ukazatelích slovenští hráči předčili české. Ačkoliv to tak na pohled nebylo patrné.

Porovnání herních činností

Podání u obou družstev vždy obstarával jeden hráč v průběhu celého utkání. V této činnosti nedošlo k jedině chybě, přestože oba hráči podávali poměrně razantně a umísťovali svá podání k pomezím čarám.

Přihrávka – v této mnohem důležitější herní činnosti Slováci české hráče trochu převyšovali. Procentuální vyjádření je 81,8%:77,8% ve prospěch slovenské trojice. Pro ni hovoří také to, že přihrávali míč celkem dvaadvacetkrát, zatímco česká trojice pouze devětkrát. Tady můžeme ovšem polemizovat, zda to bylo kvalitnějším slovenským podáním nebo horší přihrávkou českého týmu.

Na nahrávce podle statistického vyjádření byli Slováci rovněž lepší českých hráčů. Poměr 85,7%:83,3% ve prospěch slovenské trojice je však především způsoben alibistickým pojetím slovenského nahrávače M. Peruna. Naši hráči na nahrávce přece jen prokázali více tvořivosti a důvtipu, z čehož mohou plynout chyby.

Úspěšnost obranných zákroků celého družstva

Jednou z hlavních příčin propastného rozdílu ve skóre finálového utkání byla obrana jednotlivých trojic. Čeští hráči podali v obraně fantastický výkon, o čemž svědčí úspěšnost 80,8% dobře zachycených a přihraných míčů z celkového počtu sedmadvaceti zásahů. Z tohoto počtu bylo pouze šest méně precizních, respektive přihrávky nebyly tolik přesné, ale ve hře se bez problémů mohlo pokračovat. Minimum čistých slovenských bodů prošlo českou obranou, což svědčí o její skvělé organizovanosti. Minusový bod nezaznamenala česká defenzíva ani jeden.

Naproti tomu Slováci byli v obraně na první pohled ještě slabší než statistika dokazuje. České útoky projížděly slovenskou obranou jako nůž máslem a většina jejich bodů byla čistých. Z patnácti slovenských zásahů v obraně bylo pouze deset provedeno správně, což činí úspěšnost 66,7%. Tři zákroky byly špatně provedené (přihrávka do autu apod.), ale dalo se ještě pokračovat ve hře. Slovenská obrana však také zaznamenala dva minusové body za chyby, které přišly po útocích, jež měli Slováci bez problémů zpracovat.

Úspěšnost útočných aktivit celých trojic

Další činnost, ve které slovenské družstvo výrazně zaostávalo za českým. Češi za celé utkání útočili celkem čtyřiatřicetkrát, z čehož zaznamenali dva minusové body (jeden však byl způsoben velmi špatnou nahrávkou od Šimáčka). Tuto minimální kazivost "vyšperkovali" ještě velkou procentuální úspěšností v zakončení (44,1%), což znamenalo patnáct čistých bodů. Jedenáctkrát útočili Češi správným způsobem, ale slovenská obrana tentokrát pracovala bezchybně. Pouze sedm útoků bylo z české strany špatně provedených.

Slováci útočili celkem šestatřicetkrát (s procentuální úspěšností v zakončování pouze 13,9%), z čehož zaznamenali jen pět bodů. Plných dvacet útoků bylo však provedených správným způsobem, ale zachycených soupeřem, což svědčí o vynikající obranné práci českých hráčů. Sedm útoků nebylo příliš správně provedených (zpravidla směřovaly přímo na hráče) a celé čtyři útoky znamenaly minusové body pro slovenské družstvo.

Útočné kombinace českých hráčů byly daleko nebezpečnější. A to především díky nahrávači J. Suchému, který vynikajícím podporoval útočnou aktivitu rychlými i postupnými útoky. Zatímco Slováci nepředvedli za celý zápas jediný rychlý útok, česká strana hned šest, což činí 17,6% ze všech čtyřiatřiceti útoků. Z těchto šesti pokusů zaznamenal J. Suchý dva body, jedinkrát nezkazil. Slovenský nahrávač M. Perun se neodvážil zaútočit za celý zápas ani jednou. Tím také měla česká trojice usnadněnou obranu, neboť se mohla soustředit jen na dva útočící hráče.

Statistika blokařských zásahů nám o aktivitě blokařů příliš nenapověděla. Poměr procentuální úspěšnosti v bodově provedených blocích vyznívá díky jednomu úspěchu Šimáčka pro ČR 20%:0%. Blokaři skutečně zaznamenali minimum zásahů na síti. Ale i v této činnosti český blokař předčil všechny slovenské, neboť svou vynikající poziční hrou nepouštěl do svého prostoru žádné slovenské útoky, až na jednu výjimku. Slovenští blokaři sice zaznamenali podobný počet zásahů, ale více míčů prošlo do jejich prostoru tak, že zadáci již nebyli schopni chybu napravit.